

ciális érdekeken felülemelkedni képes, bár változatlanul a régió sokszínűségére alapozó, rendkívül tudatos terület- és társadalompolitikát igényelne az Alföldön.

Befejezés

Talán – ha mindezekről, amelyekről e tanulmány szól, egy újfajta alföldi párbeszéd kezdődne, s a vita gondolatai a megfelelő „helyükre” kerülnének, akkor az Alföld régió másságán alapuló regionális fejlesztés sikeres, gyors, sőt európai léptékű lehetne. Ellenkező esetben marad az „örökös elmaradottság” hangsúlyozásával együtt járó kiszolgáltatottság, az esélyek nélküli félperiféria, a jelentős területi differenciálódás. Vagy a forrásokért folytatott, területi és társadalmi szolidaritás hiányában folyó küzdelem. Nem igazán a kutatón múlik, hogy mely irány „választatik” és milyen valóban modern, a helyi, párt- vagy politikai érdekeken felül emelkedni tudó regionális együttműködés és fejlődés fog kialakulni (újra) az Alföldön.

KAJÁRI GYULA: SZÉCHENYI ISTVÁN